

FORME ATIPICE ALE INTERACȚIUNII ÎN CADRU FORMAL: BÂRFA ȘI AUTODEZVĂLUIREA. STUDIU DE CAZ

NATA A-DELIA MAIER

coala doctoral a Facult ii de Litere, Universitatea din Bucure ti

0. Situa iile de comunicare al c ror cadru este unul formal se descriu, cel mai frecvent, prin adoptarea anumitor tipare interac ionale (reglate prin complementaritatea ierarhic a rolurilor deseori institu ionalizate: consulta ia, ancheta, discu ia profesional , tranzac ia – Vion *ibid.*, 129–134) i prin adoptarea unui set de comportamente politicoase ce devin tot atâtea strategii ale men inerii distan elor dintre vorbitori i ale protej rii imaginii acestora, astfel încât atare forme ale interac iunii sunt printre cele mai susceptibile de a prezenta tr s turi ale comunic rii dramaturgice, în sensul goffmanian al sintagmei. În prelungirea ideilor lui Goffman (2003: 27), Robert Vion (2000: 103–105) vede în situa ia de comunicare o punere în scen , un joc dramatic, prin care interactan ii permit accesul comunicativ numai la ceea ce inten ioneaz ei s se lase observat în interac iune, în func ie de informa iile ini iale pe care le au despre interlocutor i despre natura formal sau informal a cadrului.

Comunicarea în cadru institu ional pare a fi, a adar, candidata perfect a descrierilor stereotipe legate de gradul mic de familiaritate dintre participan i, de rigiditatea rolurilor adoptate i de fixitatea scenariilor concret realizate (într-o tipologie a interac iunilor, Robert Vion le asociaz interac iunilor controlate, operând, din nou, distinc ia între situa iile de comunicare prestabilite i conversa ii, din punctul de vedere al cadrului – *ibid.*, 109–111; 123–129).

1. Dac definim conversa ia – instan a de baz a socializ rii – drept un alt tip de interac iune, un loc al convivialit ii relative, implicând anularea diferen elor i adoptarea unor comportamente colaborative, în care raportul locurilor nu este prestabilit, în termenii unei determin ri sociale (implicând raportul simetric al locurilor; favorizarea puternic a cooperativit ii; finalitate intern centrat pe contact i pe reafirmarea leg turilor sociale i caracterul spontan, „informal” i cotidian, deschis al discursului – *ibid.*, 134–137), vom în elege de ce bârfa, ca form a conversa iei spontane, este tipul de schimb verbal cel mai pu în probabil s survin într-un cadru formal de interac iune.

2.1. Privit ca form a discursului denigrator (Eggins, Slade 1997: 278), bârfa aduce cu sine câteva elemente de risc major pentru interactan ii în cadru formal: probabilitatea mare ca actele de amenin are a imaginii vorbitorului s apar pe scena comunicativ , transformarea rela iilor ierarhice de rol în rela ii bazate pe simetrie i colaborare, pierderea imaginii pozitive (a „fe ei”, în sensul goffmanian al termenului – Goffman 2003: 49; 52–53) a celui ce se preteaz la denigr ri, cre terea gradului de vulnerabilitate a participan ilor (în situa iile în care se apeleaz la autodezv lurile – menite s furnizeze alternative comportamentale – subordonate construc iei uneia dintre cele mai importante func ii ale bârfei, explorarea/împ rt irea ordinii morale – Eggins, Slade 1997: 302).

Cu toate acestea, în societatea românească există, cel puțin în conform observațiilor noastre, o adevărată tradiție a utilizării bârfei ca formă de interacțiune în mediul instituțional, fiindcă apelul la această strategie determină alunecarea schimbului verbal dinspre cadrul de tip instituțional, ierarhic, spre cel de tip interactiv, simetric, așa cum presupunea Vion (2000: 109–111; 114–116; 140–142).

2.2. Practica instituționalizată a discursului denigrator este parte integrantă a unui proces dramaturgic și strategic de comunicare, după cum s-a vădit: inducându-se ideea că dezvoltarea publică a unor informații compromițătoare ar constitui o dublă sursă a actelor de amenințare a imaginii participanților (pentru imaginea negativă – prin încălcarea granițelor intimității celorlalți, pentru imaginea pozitivă – prin dezvoltarea informațiilor cu potențial moral negativ – Blum-Kulka 2000: 238). Acestei funcționări strategice a bârfei îi se asociază o serie de particularizări ale structurii macro și microtextuale descrise de Eggins și Slade (1997: 305–310).

2.3. Avem în vedere, pentru exemplificare, o conversație de aproximativ opt minute, cu participare exclusiv feminină, derulată într-un laborator de cercetare, între un conferențiar universitar (identificat prin inițiala D), un asistent universitar (A) și două doctorande (B și C). Natura formală a cadrului interacțiunii este dată, aici, de mediul instituțional în care interacționează vorbitoarele și de natura formală a relației dintre acestea, astfel încât accepțiunea în care utilizăm termenul „formal” se delimitează parțial de aceea dată de Robert Vion.

Așa cum era de așteptat, dacă ne raportăm la cadrul formal, instituționalizat al conversației, bârfa nu este inițiată de vorbitoarea aflată în poziția ierarhică superioară, ci de asistenta acesteia. Deși scopurile primare ale bârfei, în cadrul informal, sunt exercitarea controlului moral și social și afirmarea calității de membru al unui grup, aici, această funcționează în sensul construirii/verificării unei ordini morale a grupului, determinând articularea unui consens „de lucru” al echipei feminine, astfel încât vorbitoarea situată în poziția ierarhică superioară este percepută drept for de autoritate și experiență pentru celelalte participante, iar bârfa devine spațiul discursiv al verificării opiniilor. În plus, cel care apelează la denigrare se află într-o postură delicată, astfel încât devine improbabil ca o persoană ce deține autoritatea în grup să fie inițiatorul unei astfel de discuții.

Vorbim despre „echipă” în sensul lui Goffman, chiar dacă rolurile clar stabilite sunt complementare și ierarhice, pentru că bârfa, prin participarea exclusiv feminină, face apel la trăsăturile rolului de gen, permițând vorbitoarelor să exploreze o ordine morală în calitate de femei, nu numai în calitate de colaboratori în sfera profesională. Locul schimbului preliminar este preluat de o secvență narativă (r.1), conținând o evaluare negativă construită ca orientare a discursului spre emițătorii al cărei rol este obținerea tacită a acordului celorlalte participante (B și C se implică în co-construcția aprecierii negative – r.2-5), necesară furnizării comportamentului substanțiator (r.6):

(1)

Secvență narativă, evaluare negativă	1	A: la un moment dat, na:: ea a avut un prieten venea, s-a teptat:: normal că m-am simțeam a treia roată la bicicletă
Co-construcția evaluării	2	B: [/@da/]
	3	A: da' peste chestiile astea treci când ești la liceu, adică nu ea nu:::
	4	B: [adică și se pare că nu, mnu]
	5	C: da da da
Furnizarea comportamentului substanțiator	6	A: era ziua ei. și oricum era ziua ei și m-am întâlnit cu ea cu adi-n ora și ea nici nu ția. și-o-ntreb că „-i ziua ta?” hai și -i cumpăr un cadou. ne-am dus și i-am cumpărat o carte cu /lenoar/, îi plăcea

		<i>ei /lenoar/. e! asta e. i-am luat o carte s o exploreze. c nu aveam amândoi bani atunci. da' nu mai conteaz chestia asta. era ziua ei de na tere, da, era atunci în bar, în mai, când i ziua ei. i:: diana nu-i la facultate. dar ea st tea în camer cu diana /-escu/%nume par ial obliterat/. i-o-ntreb pe diana „/%nume obliterat/ tii ceva?” „nu, c nu vine azi la facultate” „da' ce are?” „nu- , c -i cam sup rat ”</i>
<i>Furnizarea</i>	7	<i>C: [da, ea are]</i>
<i>evalu rilor</i>	8	<i>A+: i io, ti i, „da' ce-are de-i sup rat ?”</i>
<i>negative</i>	9	<i>C+: [dar ea tot timpul este sup rat]</i>
	10	<i>A: da</i>
	11	<i>C: [de ceva.]</i>
<i>Co-elaborare</i>	12	<i>A+: asta-i c</i>
	13	<i>B: [e greu s se trezeasc -ntr-o]</i>
	14	<i>A: da, nu</i>
	15	<i>B: [zi f r]</i>
	16	<i>A+: c -i a a</i>
	17	<i>B+: [s fie sup rat]</i>
	18	<i>A i dup-acea:io-atunci m:: atunci : m::: ti i c /%nume obliterat/ a plecat, nu? în germania? nu?</i>
	19	<i>C: acuma recent?</i>
	20	<i>A: i dup-acea da:: eram:: prietene, a a, i-n felul acesta era între mine i ea /@un::</i>
	21	<i>C: tampon</i>

Printre particularit ile acestui episod se num r faptul c A transform participantele B i C în nonalocutori (adresându-se exclusiv lui D, aflat în pozi ie ierarhic superioar – r.18, 20 i ignorarea întreb rii lui C din r.19 –, confirmând ideea c bârfa poate fi utilizat a fi afectat natura formal a rela iilor dintre participante) i faptul c B i C întrerup prin evalu ri negative furnizarea comportamentului substan iator (întreruperi ce nu func ioneaz în sensul cre rii unei competi ii cu A pentru aten ia lui D, ci în sensul marc rii sprijinului moral acordat lui A). Specific bârfei între femei, prezentarea unui comportament substan iator de c tre o participant este urmat de enun area evalu rilor negative de c tre celelalte participante (r.25, 33, 35), permi ând furnizarea dovezilor ce sprijin evaluarea negativ , prin secven e narrative constituind extinderi ale subiectului (r.36,40).

(2)

<i>Evaluare negativ</i>	25	<i>C: /%nume obliterat/ -i mai copil</i>
	26	<i>A: da, i-a a, da, cred i eu</i>
	27	<i>C: deci</i>
	28	<i>A: [nu tiu]</i>
	29	C+: i cred c ::: =
	30	<i>A: =ce s zic=</i>
<i>Atenuare</i>	31	<i>C: =acuma:: nu vreau s fiu /froid/, dar s-ar putea s fi suferit foarte mult=</i>
	32	<i>A: [da]</i>

	33	C+: <i>din lips de:: aten ie i</i>
	34	A: [îhâm]
Evaluare negativ	35	C+: <i>probabil c-a fost i::-nciudat , pe sora ei::</i>
Extindere	36	A: <i>nu! ti i care a fost problema? ei niciodat nu i se s rb torea ziua de na tere, nu tia ce-i la mo cr ciun i când se ducea ea</i>
Înt rire	37	D: [sunt traume pe care:: peste care nu po i s treci]
	38	A: da
	39	D: [aproape niciodat]
	40	A+: <i>i cu sora ei au fost pe dos. s rb toriri, cadouri, alea, alea, alea, a fost exact pe dos, c i-au dat seama p rin ii c-au gre it. p i de-aia. p i când s-a dus odat la ziua unei colege de clas la de ziua ei i nici n-a tiut c tre' s -i ia cadou. i maic -sa i-a pus cadou-ntr-o saco , da' nu i-a spus „vezi c tre' s i-l dai fetei”. i ea a venit cu cadou-acas c nu a tiu ce s fac cu el. asta deja::</i>

Înteruperile func ioneaz competitiv de-a lungul întregii discu ii, marcând încerc rile vorbitoarei D de câ tiga terenul conversa ional. Astfel, aceasta apeleaz în mod strategic la discursul autodezv luirilor, care ar putea constitui o surs de amenin ri la adresa imaginii personale. Prin dezv luirea unor experien e interioare similare persoanei absente ce este subiect al bârfei, D împiedic acumularea de evalu ri negative i „alimentarea” motorului bârfei cu noi comportamente substan iatoare. Ipostaza vulnerabilit ii este atent speculat : dezv luind informa ii de natur compromi toare, D se situeaz de partea absentei, cu toate c , tacit, este de acord cu evalu rile negative furnizate. Interven iile sunt menite s marcheze, la nivelul implicitei conversa ional, dezacordul nu fa de cele observate de A i C, ci fa de actul denigr rii unui colaborator, f r s a se recurge la practici defensive orientate spre cea absent i f r s fie nevoie s se atrag aten ia asupra lipsei de colegialitate a demersului ini iat de A:

(3)

	41	C: /@mhm/ <i>deci diana e traumatizat emo ional. i-atunci probabil c ia</i>
	42	A: [a a st]
	43	C+: <i>ia foarte personal tot ceea ce i se întâmpl</i>
	44	D:[da]
	45	C+: <i>sau tot ceea ce se ÎNTÂMPL</i>
Autodezv luire, marcheaz	46	D:[i mie mi s-a atras aten ia.]
reorientarea discu iei	47	C: <i>i nu neap rat c i se întâmpl</i>
	48	D: <i>i mie mi s-a mai spus când eram mai tân r c suf r de mania persecu iei i mie mi se trage totul din copil din copil rie</i>
	49	A: <i>i ea cred c-a venit într-un moment pe lume când p rin ii nu erau preg ti i, cam a a-i impresia</i>
	50	D: [nu]
	51	A+: <i>cred c -i mare diferen a de vârst</i>
	52	D+: [pe mine nu m-a vrut]
	53	A+: <i>dintre ele</i>
	54	D+: [m-a avut pe mine i nu m-a vrut]

	55	A: cred c-a a e. i la ele e aceea i poveste pentru c se face cu mai mult judecat , nu tiu, era o situa ie
Nuan ri tematice	56	D: ia vezi, i la mine la fel a fost i lei mici îi acordau toat aten ia. toat familia. iar eu eu n-am putut. i i eu i-acum i-acum le spun i-acum nu le vine s cread c lucrurile stau a a. i cred c i eu am manifest ri. cred!
	57	B: [ihâm]
	58	D+: sigur c-am! sigur! sigur! am manifest ri

Recursul la exemplul personal marcheaz o nuan are tematic i ine locul secvenei de concluziilor (r.56), determinând nu doar schimbarea temei discuziei, ci i a tipului de conversa ie: episodul de bârf se încheie prin coda furnizat de c tre vorbitoarea D în r.64, 66, 68 (întrerupte de acordurile minimale ale lui C) i se face progresia spre discu ia de tip informal, pe marginea replicilor lui C care, la nivel implicit, marcheaz dezacordul fa de explica iile pe care le d D (r.69, 71, 73 – f r a spune c ea nu consider c traumele copil riei pot duce la spasmofilie, prezentarea propriei experien e dovede te, într-o manier politicoas i tacit , tocmai opozi ia fa de afirma iile lui D), un dezacord care nu se poate afirma f i , dat fiind rela ia ierarhic a rolurilor.

(4)

Coda	64	D: am fost la masaj i mi-a spus /masioza/, care-i o tip foarte de treab .dup ce-a n scut a f cut o c dere psihic la un an i s-a dus la la
	65	C: da
	66	D: s-a dus la foculescu la:: a a foculescu s-a legat de ea c s-a c s torit a f cut copil când era nepreg tit psihic, c de-asta are c deri, c nu tiu ce s-a :: a g sit un psiholog i:: o doctori psiholog i-a luat-o din copil rie ce, cum o tratau p rin ii, cum era raportul cu:: surorile ei, cu fra ii ei, cu nu tiu ce. în fine. a spus c tat l ei o b tea, o b tea dar nimeni n-o în elezea, p rin ii ei nu discutau cu ea sau nu-ncercau s - n eleag de ce ea se revolta tot timpul i taic -s u o altoia
	67	C: aha
	68	D: i a f cut spasmofilie, în copil rie, pe fondul sta
Dezacord	69	C: [da' i io am avut spasmofilie]
	70	D+: când
	71	C: [da' e lips de calciu]
	72	D+: e foarte cutremur tor. a a, dar
	73	C+: [bine, da' po i s faci crize]
	74	D: crize
	75	C: io crize f ceam când eram în prima copil rie
	76	B: po i s faci spasmofilie. din diferite motive=
	77	C: =dar la mine era lips de calciu=

Vorbitorul D observ acest dezacord i, pentru a- i impune opinia, face din nou apel la experien ele proprii, într-o nou secven narativ care dezv lue informa ii compromi toare, legate de comportamente reprobabile. A se pune într-o postur vulnerabil este, din nou, un act strategic, ale c rui riscuri sunt atent calculate. Nu avem de-a face cu o

simplu discuie între femei, pentru că se observă cu ușurință autoritatea pe care o are D în raporturile cu celelalte participante (superioritatea ierarhică este evidentă, determinând schimbarea subiectului, abandonarea discursului denigrator, obținând controlul situațional). Dar ideea de autoritate funcționează și în sens invers: D este investit conversational cu atributele autorității de către celelalte participante.

Putem afirma că între autoritate/control situațional și mecanismul autodezvaluirilor există o relație de reciprocitate determinată în ceea ce privește riscurile asumate de vorbitoare. Pe de o parte, discursul autodezvaluirilor funcționează în sensul câștigării controlului situațional, prin faptul că atribuie terenul conversational lui D. Pe de altă parte, de încrederea controlului situațional împiedică potențialele acte ce sunt amenințări la adresa imaginii vorbitoarei să funcționeze ca atare.

(5)

Autodezvaluire	78	D: eu, anul trecut, când am alțuit-o R U de tot pe /%nume obliterat/ din cauza unor note am cred că de două ori mi-a făcut o chestie din astea și se-nclătase mâinile, se-nclătase toată
Confirmare	79	C: [da, e criză de spasmofilie]
	80	D: a a
Acord parțial	81	C: da' e lipsă de calciu. făcută pe fond nervos
Co-construcție	82	D: da, pe fondul că eu o
	83	C: [mama face]
	84	D+: deci. și eu nu țiam ce. da' acum, acum-am în eles
	85	C+: [da' mama face și atacuri de panică]
	86	D+: și că trebuie
	87	C+: [se sufocă]
	88	D+: și că trebuie avut grijă, mai ales când faci în copilărie, când faci de-astea. deci, eu de două ori i-am făcut /%nume obliterat/ chestia asta, când aproape am văzut-o în epenit din cauza::
	89	C: [ihâm]
	90	D: faptului că eu eram revoltat și::
	91	B: [da]
	92	D: o n-o b team tare, a a, îi trageam la fund sau îi păm la ea, știi? a a::
	93	C: [dar poate s'fie o traumă]
	94	D+: nu suport suport s-o atingi că, și
	95	B: [da]
	96	D+: că
Concluzie	97	C: m::: tu nu a poți să-și dai seama ce înseamnă ceea ce faci tu pentru o altă persoană. la tine poate s'fie o anumită reacție, la mine poate să fie cineva până vrea că pe mine mă doare-n fund și altă persoană poate să reacționeze de la primul cuvânt
Extindere	98	D: da' tu ții cum era ieri? faptul că noi n-o-n elegem că ea e bolnavă și noi a a era cât pe-acisă între-ntr-o stare din asta. după aia am luat-o-n brațe repede și-am mângâiat-o și-am pupat-o și am
Restrângere tematică		(B râde)
	99	D: și ne-am împins cat repede. mi-am făcut p. cat. a a
	100	C: [da]

	101	D: dar cele dou reac ii acum le-am în eles. care pot l sa dup-aiia care pot da na tere la altele
--	-----	--

A de ine autoritatea într-un grup poate împiedica apari ia reac iilor verbale ce survin în mod obi nuit pe terenul discu iilor informale, colaborative. În conversa iile cotidiene dintre femei, a vorbi despre comportamente personale problematice nu aduce, în mod uzual, reac ii de tipul acordului minimal (r.95, r.100), al explica iei (r.81, 83, 85) implicate în co-construc ia unei secven e, sau de tipul râsului (prin care se evit furnizarea unei opinii). În mod obi nuit, reac iile sunt exprimate fie prin opinii critice, fie prin furnizarea unor alternative comportamentale. În locul acestora, sesizând poten ialul distructiv al spuselor lui D, C încearc s opereze o restrângere tematic , enun ându- i propriile concluzii asupra episodului relatat (r.97, dar restrângerea tematic este respins de vorbitoarea D, tocmai pentru c , de înând controlul situa ional, ea decide care este momentul oportun pentru aceasta, v.supra, r.98, 99, 101). Reac ia fireasc fa de natura stânjenitoare a faptelor relatate este, în cadrul formal, schimbarea subiectului, mi care discursiv apar înând lui C (r.102), deoarece, în acest caz, înf i area i atitudinea lui D se contrazic reciproc i pentru c interlocutorii se a teapt la coeren a cadru-în f i are-atitudine (Goffman 2003: 53).

(6)

Schimbare tematic	102	C: e a a de complicat. eu nu tiu ce s m fac cu copilul meu. care este::
	103	D: [deci, cel pu in, fii atent .]
	104	C+: este
Furnizarea unui sfat	105	D+: [deci, eu cred c trebuie s citim mai mult]
	106	C+: este foarte energic
	107	D+: [c n-am citit]
	108	C+: este foarte energic, doamna [% nume obliterated/
	109	D+: [deci,]
	110	C+: este
Reiterarea sfatului	111	D+: [%nume obliterated/, trebuie s citim mai mult despre psihologia copilului]

Când individul se prezint pe sine în fa a celorlal i, performarea lui tinde s încorporeze i s exemplifice valorile oficial acreditate ale societ ii, mai mult decât o face comportamentul lui în ansamblu, astfel c o performare poate fi privit ca o reînnoire expresiv i o reafirmare a valorilor morale ale societ ii (Goffman 2003: 65).

Schimbarea subiectului func ioneaz strategic nu doar pentru a salva aparen ele referitoare la înf i area lui D (pentru c aceasta dezv luisse informa ii aflate în neconcordan cu statutul ei social i public, cu rolul pe care îl are în grup, marcând lipsa aparent a preocup rii pentru realizarea dramatic a spectacolului comunic rii), ci i pentru a o ajuta s men in controlul expresiv. Evenimentele importante care au dus la conturarea senza iei lui C c D nu poate men ine controlul expresiv asupra situa iei au fost faptul c , în postura de performer, D a transmis accidental impresia c nu este preocupat de interac iune, întrucât neglijeaz p strarea înf i rii profesionale cultivate (dezv luirile cu poten ial compromi tor în ochii interlocutoarelor) i faptul c prezentarea crea impresia de regie teatral nepotrivit (Goffman 2003: 78), datorit numeroaselor întreruperi la care a apelat fiecare dintre vorbitoare, inclusiv D, creând aparen e ale convivialit ii. Afirmatia lui C „e a a de complicat. Eu nu tiu

ce s m fac cu copilul meu” este o invita ie spre a da sfaturi, adresat lui D i o mi care strategic menit s o reorienteze pe aceasta c tre atitudinile percepute drept adecvate unui vorbitor aflat în postur ierarhic superior .

3. Institu iile sociale, ca sisteme relativ închise, sunt spa ii delimitate prin bariere clare de percep ie, în care discu iile se subordoneaz regulilor specifice ale interac iunii în cadru formal. În astfel de cazuri, schimburile verbale ce survin între participan ii cu roluri discursive complementare i ierarhice tind s creeze aparen ele unui spectacol dramaturgic, cu reguli clare ale actului perform rii. Caracterul închis al situa iei, prezen a ritualurilor de ini iere i închidere a discu iei, adoptarea unor reguli referitoare la accesul la cuvânt sunt numai câteva dintre acele tr s turi ale interac iunii în cadru formal menite s exclud , cel pu in teoretic, conversa ia cotidian i, mai ales, bârfa, lamentarea i autodezvaluirea dintre formele de schimb verbal abordabile în acest context. În realitatea practicii discursive, observ m c atât bârfa, cât i discursul orientat spre realizarea func iei expresive a emi torului pot fi utilizate în interac iunea în cadru formal. Mai mult, utilizarea lor este strategic , iar raportul dintre beneficiile i riscurile pe care le presupun aceste forme de schimb este atent evaluat de c tre fiecare dintre participan i, astfel încât s nu survin acte de impolite e i nici s nu se periclitize imaginea interlocutorilor. Cel ce de ine autoritatea situa ional este, aici, un actor care jongleaz abil cu propria vulnerabilitate i care tie s î i asume în mod controlat riscurile implicate de informa iile ce-l pot compromite, mizând, în acest sens, pe reac ii adecvate ale interlocutorilor, furnizate în sensul contracar rii poten ialelor acte distructive la adresa imaginii personale.

BIBLIOGRAFIE

- Blum-Kulka, Shoshana, 2000, „Gossipy events at family dinners : negotiating sociability, presence and the moral order”, în Justine Coupland (ed.), 2000: 213–240.
- Coates, Jennifer, 1996, *Women talk: Conversation between Women Friends*, Oxford, Blackwell Publishers.
- Coupland, Justine (ed.), 2000, *Small Talk*, London, Longman.
- Eggins, Susan, Diana Slade, 1997, *Analysing Casual Conversation*, New York/London, Equinox Textbooks and Surveys in Linguistics.
- Goffman, Erving, 2003, *Via a cotidian ca spectacol*, Bucure ti, comunicare.ro.
- Thorne, Barrie; Nancy Henley (eds.), 1975, *Language and Sex: difference and dominance*, Rowley, Newbury House.
- Vion, Robert, 2000, *La communication verbale*, Paris, Hachette.
- Zimmerman, Don H., Candace West, 1975, „Sex roles, interruptions and silences in conversation”, în Barrie Thorne, Nancy Henley (eds.), *Language and Sex: Difference and Dominance*, Rowley, Mass., Newbury House, p. 105–129.

Unusual Speech Genres in Formal Settings: Gossip and Self-disclosure

Speech genres such as gossip and self-disclosure are not likely to occur in the verbal interaction of the institutionalized setting, due to the fact that such an interactional frame implies pre-given role features. Consequently, the casual conversation represents a different type of interaction which is not consistent with the formal elements of the institutional talk frame. According to Vion, the occurrence of a casual conversational sequence involves perceiving different talk realities and shifting from the formal register to the informal one. Herein, we attempt to analyse the ways that gossip and self-disclosure, most likely to occur in institutionalized interactions within the Romanian culture, are strategically engaged in order to enact dramaturgical talk performances, in the very sense that Erving Goffman used when defining communication as symbolic interactionism.